

М. І. Пітюлич, В. А. Шинкар

Макроекономічні проблеми інфляції в умовах економічної трансформації

Розглянуто проблему інфляції як фундаментальну проблему для розвитку будь-якої країни. Стверджено, що в економічній науці не існує єдиних підходів щодо суті цього явища, причин появи і наслідків, а також основних напрямів боротьби з інфляцією. Макроекономічний інфляційний вплив на економіку має свою специфіку в умовах формування ринкових відносин країн перехідної економіки (наприклад, України). З застосуванням методології функціонального аналізу, системного підходу та аналогії проаналізовано причини і наслідки інфляції, антиінфляційну політику, яка проводиться в умовах ринкової економіки. Особливу увагу звернено на макроекономічні проблеми інфляції в економіці сучасної України. Зроблено висновки про необхідність проведення виважених як політичних, так і економічних рішень, від яких залежить майбутнє економіки нашої держави.

Ключові слова: інфляція, дефляція, рівновага, диспропорції, стабілізація, інфляційні очікування.

Вступ. Макроекономічні проблеми інфляції є фундаментальною проблемою для розвитку будь-якої країни. Особливої актуальності вона набуває для держав так званого перехідного періоду, в т. ч. для України. В економічній науці не існує єдиних підходів щодо причин, наслідків і основних напрямів боротьби з інфляцією в умовах ринкової економіки. Про діапазон розмаїття поглядів може свідчити той факт, що два світових авторитети в галузі інфляції та грошового обігу, два лауреати Нобелівської премії – Мілтон Фрідман (1976) і Джеймс Тобін (1981) – запропонували практично взаємовиключне трактування впливу інфляції на економічну активність в економіці. Причому зробили це приблизно одночасно. У працях з однаковою назвою – «Інфляція і безробіття».

Очевидний взаємозв'язок між динамікою цін і реальними доходами лежить в основі багатьох економічних концепцій, починаючи від функції сукупного попиту і закінчуючи принципами стабілізаційних програм МВФ. При цьому логічно зазначається, що, скорочуючи реальний попит, інфляція негативно впливає і на обсяги виробництва. З огляду на це, можна було б очікувати, що будь-яка економічна політика має передбачати просту «нуліфікацію» цінової динаміки. За сучасних умов зробити це зовсім не складно – досить лише посилити монетарну політику центрального банку, підвищивши, наприклад, відсоткові ставки, резервні вимоги чи курс національної валюти. Однак актуальність проблеми полягає у тому, що знайти приклади стійкого, неінфляційного розвитку в новітній історії дуже не просто. Спроби ж повного монетарного стримування інфляції, як правило, не є успішними.

Макроекономічні проблеми інфляції в економіці – надзвичайно складна проблема. Окремі її аспекти проаналізували відомі українські економісти: В. Попов [1], С. Кораблін [2], віце-прем'єр-міністр України

С. Арбузов [3] та ін. Виходячи з того, що інфляція по-різному впливає на основні макроекономічні пропорції і показники, потрібен постійний моніторинг цього процесу. Послугуючись теоретичними висновками економічної науки, необхідно постійно відстежувати вплив інфляції на основні макроекономічні тенденції в економіці України і робити практичні висновки. Цьому й присвячена дана стаття.

Аналіз впливу інфляції на складні макроекономічні пропорції передбачає широке застосування методу наукової абстракції, функціонального аналізу. Особливу увагу звернено на закон логіки, який стверджує, що правильність конкретного узагальнення для індивіда або частини не обов'язково означає також правильність його і для груп або цілого. Це особливо важливо тому, що прояв загальних закономірностей здійснюється в різних країнах не однаково. Обов'язково необхідно враховувати специфічні макроекономічні особливості тієї чи іншої країни.

Для досягнення мети стаття побудована наступним чином: у першому розділі зроблено макроекономічний аналіз найбільш суттєвих проблем інфляції в умовах ринкової економіки (суть і механізми інфляції, її причини і наслідки, сучасна антиінфляційна політика); у другому – висвітлюються макроекономічні проблеми інфляції в економіці сучасної України; у висновках – узагальнюються результати досліджень та надаються рекомендації.

1. Макроекономічний аналіз проблем інфляції. За своїм походженням інфляція – явище, пов'язане з рухом грошей. Термін інфляція (від лат. *inflatio* – роздування) вперше став вживатися у Північній Америці в період громадянської війни 1861-1865 рр. і позначив процес розбухання паперово-грошового обігу. Широке поширення в економічній літературі поняття «інфляція» отримало у ХХ ст. після Першої світової війни.

Найпоширеніше, традиційне визначення інфляції – перепоповнення каналів обігу грошовою масою понад потреби товарообігу, що викликає знецінення грошової одиниці і відповідно зростання товарних цін. Однак таке визначення інфляції, на думку ряду економістів, не можна вважати повним. Інфляцію не можна зводити лише до чисто грошового феномену. Це складне соціально-економічне явище, яке породжене диспропорціями відтворення в різних сферах ринкового господарства.

В економічній теорії побутує досить аргументована думка про те, що сучасна ринкова економіка інфляційна за самою своєю «конструкцією». Для того, щоб економіка мала неінфляційний характер, потрібне дотримання низки умов:

1. Постійна рівновага державного бюджету.
2. Центральний банк повинен відмовитися від проведення короткострокового макроекономічного регулювання, яке стимулює інфляцію (наприклад, обслуговування державного боргу).
3. Існує державна монополія (центральний емісійний банк) на випуск грошей. А там, де існує монополія, можливі помилки суб'єктивного характеру (раптовий випуск грошової маси). Зробити грошовий ринок конкурентним неможливо.
4. Для того, щоб зберегти економіку від інфляції, держава повинна утримуватись від активного втручання у розподіл доходів. Найбільш аргументовано ця ідея висвітлена у теорії монетаристів.

5. Психологія населення повинна бути позбавлена будь-яких ознак інфляційних очікувань.

Практичне дотримання цих умов у будь-якій країні неможливе. Тому інфляція внутрішньо вбудована у механізм сучасної ринкової економіки. Не кожне підвищення цін є показником інфляції. Ціни можуть підвищуватися внаслідок покращення якості продукції, погіршення умов добування паливно-сировинних ресурсів, змін суспільних потреб. Так, зростання цін, пов'язане із циклічними коливаннями кон'юнктури, не можна вважати інфляційним. Стихійні лиха не можуть вважатися причиною інфляційного зростання цін. Все це буде, як правило, не інфляційне, а певною мірою логічне, виправдане зростання цін на окремі товари. З другого боку, якщо здійснюється систематичне зростання цін на серійну продукцію, без покращення її якості, то тут має місце чітко виражена інфляція.

Інфляція являє собою надзвичайно складний, суперечливий, недостатньо вивчений процес. Більшість економістів під інфляцією розуміє загальне підвищення рівня цін в економіці. Механізми інфляції пов'язані, перш за все, із сукупним попитом і сукупною пропозицією. Проникаючи в економіку, інфляційна грошова маса осідає на боці попиту. Якщо це відбувається регулярно, виникає стійкий розрив між сукупним попитом і сукупною пропозицією, інфляційна нерівновага ринків.

Інфляція пов'язана з цілим спектром диспропорцій в економіці. У структурі цих диспропорцій і містяться основні причини інфляції.

По-перше, інфляція зароджується на грошовому ринку і саме у деформаціях грошового обігу слід, перш за все, шукати її корені. Зокрема, вона відбувається тоді, коли центральний банк проводить неправильну грошову політику, нагнітаючи в обіг надлишкову, тобто не забезпечену товарами масу грошей. Центральний банк нарощує обсяги грошової маси для пом'якшення економічного спаду або для зупинки прогресуючого пониження курсу акцій на фондовій біржі. Специфікою для України не у кризові періоди є великі обсяги валюти, які пропонують підприємства-експортери на міжбанківській валютній біржі. Значну частину іноземної валюти викупує НБУ, збільшуючи тим самим пропозицію грошей.

По-друге, інфляційні процеси неминучі в тому випадку, коли витрати держави перевищують її доходи. Це виражається у дефіциті держбюджету. Якщо цей дефіцит фінансується за рахунок позик у центральному банку країни, це призводить до зростання маси грошей в обігу. Тут мають місце порушення в класичному рівнянні І. Фішера $MV = PQ$.

По-третє, інфляція виникає там, де відбуваються процеси мілітаризації економіки:

- а) військовий сектор створює постійну напругу у витратній частині державного бюджету;
- б) військова економіка поглинає матеріальні, інтелектуальні ресурси, які можна використати для виробництва товарів мирного призначення;
- в) зайняті у військовому виробництві, збільшують сукупний попит, не сприяючи нарощуванню пропозиції. У цілому можна сказати, що утримання 182-тисячної армії України (початок 2013 р.) створює інфляційні проблеми в економіці [4].

По-четверте, інфляція швидко прогресує при високому ступені монополізації ринків. Монополії не починають інфляції, але вони її активно продовжують і посилюють. Щоб зберегти домінуюче положення на ринку, вони стараються не тільки встановити й утримати високі ціни, але й скоротити розміри виробництва і пропозиції. Така ситуація є характерною для значної частини економіки сьогоденної України.

По-п'яте, основні причини інфляції концентруються всередині національної економіки. Але є й такі, що знаходяться за її межами. Мова йде про перенесення інфляції каналами світової торгівлі. Наприклад, швидке зростання світових цін на нафту та природний газ надає імпульс механізму інфляції витрат. Для України ця проблема, безперечно, є актуальною. Немалу інфляційну загрозу несуть із собою потоки короткострокових спекулятивних капіталів, які переміщуються через кордони у пошуках найвищої ставки відсотка.

Інтерпретація наслідків інфляції в економічній науці є далеко не однозначною. Якщо механізм негативного впливу інфляції на реальні доходи дискусій не викликає, то загальноприйнятого пояснення, чому при підвищенні цін виробництво зростає, так і не запропоновано. При інфляційному зростанні цін скорочуються реальні особисті збереження, відбувається соціальне розшарування населення, поглиблення майнової нерівності. Інфляція також перерозподіляє доходи між дебіторами і кредиторами. Зокрема, непередбачувана інфляція приносить вигоду дебіторам за рахунок кредиторів. При інфляції страждає система оподаткування. Жодній країні світу не вдалося повністю коректувати доходи в міру наростання інфляції. При аналізі впливу інфляції на сукупну пропозицію економічна теорія оперує кількома моделями. І жодну з них як універсальну не розглядає.

Джеймс Тобін вважав, що певний відсоток інфляції економічно доцільний, оскільки дозволяє долати ринкові деформації за умов «номінальної жорсткості» цін (феномен «храповика», що відображає довгострокову тенденцію їхнього зростання і несприйнятливості до зниження). М. Фрідман же відзначав: якщо учасники ринку точно прогнозують інфляцію, то всі бізнес-контракти відбивають один і той самий її рівень, через що відносні ціни залишаються незмінними, немов інфляції не було б узагалі. Це дало змогу стверджувати, що стійка інфляція не впливає позитивно на виробничу активність

Сьогодні інтерпретація Дж. Тобіна відома як інфляційний «ефект мастила». Трактуювання ж М. Фрідмана умовно отримало назву «ефекту піску». В економічній теорії явно домінують погляди М. Фрідмана. Причиною цього є болісна стагфляція 70-х і не менш складне її подолання в 80-х роках ХХ ст. Попри формальну прихильність до ідеї «цінової стабільності», у жодній індустріальній економіці нульову інфляцію не розглядають як ціновий орієнтир. Останній, як правило, встановлюється на рівні 2-3%. Така практика служить визнанням не лише «ефекту мастила», а й просто раціональної поведінки. Якщо абстрагуватися від зовнішніх чинників, то ефективність нульової інфляції виявляється не більш як гіпотетичним припущенням, оскільки допускає спроможність виробництва миттєво нівелювати будь-які цінові сплески. Нульова інфляція природна

та ефективна лише за умов досконалого ринку, спроможного блискавично перерозподіляти виробничі ресурси в економіці, усуваючи будь-які товарні дефіцити та підвищення цін, що супроводжують їх. Така модель ринку не є реалістичною. На практиці й швидкість, і якість реакції виробників далеко не досконалі. Сукупна пропозиція не може бути миттєво збільшена тому, що неможливо миттєво побудувати завод, виростити додатковий врожай зерна й переробити його, акумулювати необхідні для цього фінансові, матеріальні та трудові ресурси.

При цьому, що глибші деформації ринкових механізмів, то більші цінові стимули, необхідні для розширення виробництва. Наприклад: що вужча база фондового ринку й банківських кредитів, то повільніша реакція виробників, триваліший час утримується ненасичений попит і значніше підвищення цін; що вищі бар'єри входження на монополізовані ринки, то більші цінові премії, потрібні «зовнішнім» інвесторам для їхнього подолання. Тому розширення виробництва на неконкурентних ринках супроводжується зростанням цін на продукцію, що випускається. В усіх зазначених випадках зростання цін слугує «мастилом», що компенсує недосконалість ринкових механізмів. При цьому, що глибша їхня деформація, то більше «мастильного матеріалу» потрібно для збільшення обсягів виробництва. За умов же його «дефіциту» виробництво може взагалі не реагувати на недостатньо високе зростання цін. І навпаки, розвиток конкурентного середовища сприяє зниженню інфляції. Оскільки процес удосконалення ринкових відносин нескінченний, потреба в інфляційному «мастилі» навряд чи колись зникне.

Безумовно, функціональні параметри інфляції та економічного зростання не універсальні. У кожному конкретному випадку співвідношення і результуючий баланс інфляційних витрат і ефектів є унікальними настільки, наскільки специфічними є ринкові деформації різноманітних економік і національні методи їхнього подолання. На деяких проблемах інфляції в економіці України зупинимось детальніше.

2. Макроекономічні проблеми інфляції в економіці України. Макроекономічні події поточного року характеризуються значними структурними зрушеннями як у розподілі доходів між населенням, державою і підприємствами, так і в розподілі прибутків між різними видами діяльності. На структурні зміни в економіці значний вплив справляє зростання інфляційних процесів. За повідомленням Державного комітету статистики України, індекс споживчих цін (індекс інфляції) за 2012 рік становив 99,8 % [5]. Тобто вперше за останні десять років в українській економіці зафіксована дефляція у розмірі 0,2 % [5].

Основні причини зростання дефляційних тенденцій пов'язані, перш за все, з фіскальною і кредитно-грошовою політикою держави. Сюди слід віднести підвищення податкового тиску (Єдиний соціальний внесок (ЄСВ) складає близько 50% всіх доходів), скорочення купівельної спроможності населення, скорочення бюджетних витрат і, отже, попиту з боку держави. У 2012 р. НБУ проводив жорстку монетарну політику, направлену на збереження цінової стабільності. Стиснення грошової ліквідності призвело до того, що національна грошова одиниця через дефіцит стала дуже дорогим ресурсом – середньозважені ставки наблизились до 20% річних.

Природно, що реальна вартість кредитних ресурсів наблизилась до 25-30% і стала неприйнятною для більшості вітчизняного бізнесу. І як результат, обсяг кредитів, виданих в економіку, скоротився майже вчетверо – трохи більше 17 млрд. грн. у 2012 р. проти майже 70 млрд. у 2012-му [6].

В ідеалі дефляція – явище позитивне. Однак істина завжди конкретна. Не тільки теорією, а й багаторічною світовою економічною практикою доведено, що оптимальною для перехідної економіки, яка структурно реформується, є інфляція в межах 4-6%. Китай, Туреччина, Індія підтверджують це [7]. Дефляція минулого року є не тільки й навіть не стільки благом, а відображенням загальноекономічної стагнації, падінням обсягів ВВП (100,2% становив реальний ВВП України за 2012 р. порівняно з 2011-м), промисловості та будівництва, завмирання ділової активності [8].

Сьогодні важливо визначитись, яким чином бюджетна і грошово-кредитна сфери будуть взаємодіяти протягом найближчих років і як це буде впливати на інфляційні процеси. І тут слід звернути увагу на кілька принципових моментів. Перше, це проблема боргів, які потрібно обслуговувати. В якій частині ці борги будуть повернуті, яка частина буде реструктурована і яка залучена на нове фінансування? В Україні в останні роки існує чітка тенденція до зростання боргової кризи. Виражається це, зокрема, і в дефіциті державного бюджету. 53,4 млрд. грн. становив дефіцит держбюджету за 2012 р. Це на 29,8 млрд. грн. більше, ніж за 2011 р. [9].

Друге: не можна не зважати на потоки міжнародних фінансів, які вже почали рухатися з розвинених країн світу в інші регіони. Починає зростати дохідність на ринках цінних паперів, нерухомості тощо, а це означає, що роль спекулятивного капіталу стає активнішою і важливішою. Багато ознак фінансової піраміди уже проявляються, наприклад, у Китаї. В Україні найуразливішою сферою для спекуляцій є ринок нерухомості, особливо ринок землі.

Третє, це боргові проблеми інших країн, у тому числі європейських. Найвідоміший випадок – Греція, де відношення державного боргу до ВВП в 2011 р. становило 153%, Італії та Португалії (по 102%). Тобто боргова проблема стоїть досить гостро в цілому ряді європейських країн, і без кардинального перегляду принципів фіскальної політики вона охоплюватиме дедалі більше держав. З економічної точки зору ситуація в Україні на тлі багатьох європейських держав дещо краща. Так, відношення державного боргу України до ВВП в 2011 р. становить 27%, що нижче, ніж в таких успішних країнах, як Австрія (52%), Канада (35%), Нідерланди (31%). На початку 2012 р., вартість кредитно-дефолтних свопів на українські євробонди скоротилася на 100-150 базових пунктів [8]. Чимало міжнародних експертів спиняються на думці, що серед найімовірніших варіантів розв'язання боргової проблеми – емісійно-інфляційний.

Для України це означає необхідність врахування тієї частини інфляції, окрім згенерованої внутрішніми чинниками, яка буде в нашу країну імпортована. Як вона проявиться і які наслідки матиме передусім для української грошово-кредитної, фінансової та економічної сфер? Якщо не буде адекватної відповіді на всі ці виклики, то дуже швидко отримаємо

чергову непродуктивну міжнародну фінансову експансію, яка поглибить проблеми нашої економіки. Сьогодні в Україні відсутній глибоко продуманий механізм впливу на інфляційні процеси. Спроба побудувати власну грошово-кредитну, фіскальну, валютну, економічну політику без урахування міжнародних чинників – не раціональна. Як приплив, так і відплив капіталу потребує продуманих і зважених підходів регулювання, і навіть такі країни, як США, які в минулі роки сповідували в цій сфері максимально ліберальну політику, сьогодні переглядають ключові принципи своєї політики.

Потрібно звернути увагу на те, що деякі країни, наприклад, Польща, навіть в умовах загальноєвропейської і загальносвітової кризи уникли спаду економіки, забезпечивши в країні економічне зростання. Відбулося це завдяки тому, що компенсатором виступив внутрішній ринок. І в цьому контексті в Україні сьогодні нема продуманих і зважених рішень. Якщо й надалі буде стимулюватись тільки внутрішній споживчий попит населення на шкоду попиту інвестиційному, високого рівня інфляції не уникнути. Потрібно припинити руйнівну політику соціального популізму. В Україні великий дефіцит Пенсійного фонду, компенсувати який – непосильне завдання для слабкого бюджету. Необхідно вдаватися до непопулярних рішень, до збільшення пенсійного віку деяким категоріям населення та обмеження максимального розміру пенсій. Сьогодні здійснюється дотування з бюджету вартості газу для населення. Держава в кризу не може собі цього дозволити та й не повинна дозволяти. Необхідно встановити реальну ринкову вартість газу для всіх, у тому числі й для населення, і перейти від тотального дотування до адресної підтримки найбідніших. Адже в Україні багато років діє парадоксальний механізм, який забезпечує газ та електроенергію і пенсіонерів, і мільйонерів за однаковою дотаційною ціною.

На інфляційні процеси в Україні певним чином впливає й методика розрахунку індексу інфляції і прожиткового мінімуму. Кошик для розрахунку інфляції збільшується. Державна служба статистики України час від часу переглядає його. Так, з 1 січня 2012 р. в кошик для розрахунку інфляції внесли 335 складових замість 296, як це було раніше [10]. Але кошик, який використовують для розрахунку прожиткового мінімуму, а від нього й усіх соціальних виплат, зарплат і пенсій, залишається на рівні 2000 р. Така ситуація фактично зменшує інфляцію попиту в економіці України.

Потрібно звернути увагу й на те, що Україна все глибше інтегрується у світові економічні процеси. Якщо більшість країн «гратиме» за інфляційними правилами, а наша країна сповідуватиме жорсткий анти-інфляційний підхід, то така політика приречена на неуспіх. Тому важливо відстежувати і враховувати світові тенденції з тим, щоб гармонізувати з ними наші внутрішні процеси.

Утримувати інфляцію під контролем, безумовно, необхідно. Та сьогодні ефективність вирішення зазначеного завдання залежить не стільки від обмежувальної політики Національного банку України, скільки від усунення ринкових деформацій, що перебувають здебільшого в зоні відповідальності уряду. Посилення податкового тягаря на внутрішніх виробників, хоч би як переконливо воно мотивувалося, після затвердження

бюджету стало фактом. Ця обставина аж ніяк не сприяє прискоренню зростання й детінізації економіки – двом джерелам, за рахунок яких можна збільшити наповнення дохідної частини бюджету. Виробники традиційно перекладають збільшення фіскального навантаження на плечі споживачів, тобто підвищують ціни.

Висновки. Інфляція належить до числа основних макроекономічних проблем, які вивчає економічна наука. Діапазон впливу інфляції на економіку надзвичайно великий. Причини, механізм дії, наслідки інфляційних процесів не є аксіомою в економічній теорії. Тому дана проблема в умовах ринкових відносин є надзвичайно актуальною при вирішенні багатьох макроекономічних питань.

Україна все ще відновлює втрачене. Після чого доведеться надолужувати згаяне. У 2012 р. в економічній сфері не вдалося продемонструвати послідовність і раціоналізм, скоріше було здійснено ряд безсистемних трансформацій, які негативно вплинули на економіку. Сьогодні необхідно покладатися на високі темпи та якість економічного зростання. Вирішення зазначеного завдання лежить у сфері інституційних реформ: демонополізації підприємництва, прозорого і конкурентного доступу до ресурсів, забезпечення рівності прав власників тощо. Будуть вони успішними – поступово знижуватиметься і інфляція. Спроби ж її монетарного стримування (наприклад, через ревальвацію гривні) неминуче пов'язані з втратою економічної динаміки.

Список використаних джерел

1. Попов В. Українська економіка в параметрах інфляції та безробіття / В. Попов // Економіка України. – 2011. – № 11. – С. 69.
2. Кораблін С. Лібералізація. Post Scriptum / С. Кораблін // Дзеркало тижня. – 2013. – № 0. – С. 7.
3. Арбузов С. Приоритети – підтримка національного товаропроизводителя и импортозамещения / С. Арбузов // Бизнес. – 2013. – № 7. – С. 22-27.
4. Ясинчук Л. Знову призов / Л. Ясинчук // Експрес. – 2013. – № 37. – С. 2.
5. Гриньков Д. Голодный – в обморок / Д. Гриньков // Бизнес. – 2013. – № 3. – С. 14.
6. Дубинський О. Гроші просять тиші / О. Дубинський // Дзеркало тижня. – 2013. – № 3. – С. 7.
7. Гальчинський А. Януковичу – прем'єру має бути соромно за стан економіки під егідою Януковича – президента / А. Гальчинський // Дзеркало тижня. – 2013. – № 1. – С. 6.
8. Цифра дня // Урядовий кур'єр. – 2013. – № 21. – С. 1.
9. Цифра дня // Урядовий кур'єр. – 2013. – № 28. – С. 1.
10. Олійник С. Інфляція по-новому // Експрес. – 2012. – № 7. – С. 13.

Питюлич М. І., Шинкар В. А. Макроекономические проблемы инфляции в условиях экономической трансформации.

Рассмотрена проблема инфляции как фундаментальную проблему для развития любой страны. Утверждено, что в экономической науке не существует единых подходов к

сути этого явления, причин появления и последствий, а также основных направлений борьбы с инфляцией. Макроэкономический инфляционный воздействие на экономику имеет свою специфику в условиях формирования рыночных отношений стран переходной экономики (например, Украина). Применение методологии функционального анализа, системного подхода и аналогии проанализированы анализируются причины и последствия инфляции, антиинфляционную политику, которая проводится в условиях рыночной экономики. Особое внимание обращено на макроэкономические проблемы инфляции в экономике современной Украины. Сделаны выводы о необходимости проведения взвешенных как политических, так и экономических решений, от которых зависит будущее экономики государства.

Ключевые слова: инфляция, дефляция, равновесие, диспропорции, стабилизация, инфляционные ожидания.

Pityulych M. I., Shynkar V. A. Macroeconomic Problems of Inflation in the Conditions of Economic Transformation.

Inflation is a fundamental problem for the development of any country. There are no common approaches to the nature, causes and consequences of this phenomenon and the ways of its reduction in economics. Macroeconomical inflation impact on the economy has its own distinctive aspects in terms of the building of marketing relationships in the countries with transition economy (Ukraine, for example). Using methods of functional analysis, system analysis and analogy method the causes and consequences of inflation as well as anti-inflationary policy conducted in a market economy are analyzed in the article. Special attention is paid to macro-economical problems of inflation in the economy of modern Ukraine. The conclusion about the necessity of making the deliberated political and economical decisions that affect the future economy of our country is made.

Key words: inflation, deflation, balance, imbalance, stabilization, inflationary expectations.

Надійшло 16.05.2013 р.